

ΑΝΤΩΝΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Λόγω στιγμιαίου αποσυντονισμού χάθηκε ο δίσκος και μαζί το ολυμπιακό μετάλλιο για τον σκοπευτή μας Αντώνη Νικολαΐδη, τον Κύπριο αθλητή με την καλύτερη διάκριση όλων των εποχών. Μετά από τέσσερις Ολυμπιάδες και την πρόσφατα τιμητική τέταρτη θέση στην Κίνα, σκέφτεται να σταματήσει προτού φθαρεί. Η πορεία του ήταν δύσκολη και με πικρία μιλά για πόλεμο που είχε δεχθεί κατά καιρούς. Δεν λέει περισσότερα. Όπως λέει, προτιμά να απαντά με τις επιδόσεις του.

Θέλω να φύγω προτού φθαρώ

> Ο πρώτος Κύπριος ολυμπιονίκης ανοίγει την καρδιά του

ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΟΥ ΔΡΟΥΣΙΩΤΟΥ

Πώς νιώσατε όταν ξαφνικά τα φώτα της δημοσιότητας γύρισαν πάνω σας; Δεν θα έλεγα όταν τώρα γύρισαν τα φώτα πάνω μου, έχω μια 18χρονη εμπειρία στο συγκεκριμένο άθλημα με πάρα πολλές επιτυχίες, συμπεριλαμβανομένων και τριών παγκοσμίων ρεκόρ, που δεν έτυχαν της κατάλληλης προβολής. Έχω κερδίσει τελικούς παγκοσμίων κυπέλλων, μετάλλια από το '91 στους Μεσογειακούς, τους Κοινοπολιτειακούς.

Αμέσως μετά τον αγώνα στην Κίνα με παράπονο είπατε πως μόνο τρία άτομα ξέρουν το τι περάσατε... Ναι, ήταν πολύ δύσκολη η πορεία ειδικά τους τελευταίους εννιά μήνες. Πάρα πολλές φορές ένιωθα εντελώς μόνος και είχα φτάσει στο σημείο να θέλω να δώσω πίσω την κάρτα διαπίστευσης για συμμετοχή μου στους ολυμπιακούς αγώνες διότι ένιωθα να τελειώνω οι ψυχικές μου δυνάμεις.

Δεν είχατε στήριξη από τους ιδιόνους; Την στήριξη μπορεί να την ερμηνεύσεις με διάφορους τρόπους. Υπάρχει η οικονομική στήριξη που δίνεται σε όλους τους σκοπευτές, η ψυχολογική, βασικά ο ώμος στον οποίο μπορεί να ακουμπήσει ο αθλητής για να βγει στο πιο πάνω σκαλί, πράγμα που για μένα δεν υπήρχε στο 100% και η τεχνική στήριξη, την οποία δεν είχα.

Γιατί; Για διάφορους λόγους που θα βγουν κάποια στιγμή στην επιφάνεια. Οι άνθρωποι που είναι κοντά στον αθλητισμό γνωρίζουν ποιοι είναι.

Αληθεύει ότι μόνος σας κάνατε προπόνηση; Κανείς δεν θέλει να προπονηθεί μόνος του, αλλά δεν είχα καθόλου συνεργασία με τον προπονητή της Εθνικής για λόγους τους οποίους θα μιλήσω με τους αρμόδιους. Πριν τρία χρόνια φοίτησα στη Σχολή Προπονητών της Διεθνούς Ομοσπονδίας Σκοποβολής και έχω διηθνή ταυτότητα προπονητή. Είναι όμως δύσκολο να προπονηθείς τον εαυτό σου, διότι όταν είσαι σε πολύ ψηλό επίπεδο τα λάθη που κάνεις είναι πολύ μικρά και χρειάζεσαι κάποιον να σε βλέπει. Σε αυτό με βοήθησε ο κουμπάρος μου Παράσχος Κουφός, πρώην σκοπευτής του σκι στα Χανιά της Κρήτης, ο οποίος έχει δικό του σκοπευτήριο. Έκανα τρία δεκαήμερα προ-

ετοιμασίας κοντά του. Με βοήθησε επίσης η αθλητική ψυχολόγος Μαρία Ψυχουντάκη, η οποία έχει συνεργασία με την Ολυμπιακή Επιτροπή Κύπρου. Με μια κουβέντα, ένα βλέμμα της, έπαιρνα δύναμη. Ήταν συνεχώς μαζί μου στην προπόνηση και στους αγώνες. Της οφείλω πολλά.

Ποιος ήταν ο στόχος που βάλατε για την Ολυμπιάδα του Πεκίνου; Μετά από όσα είχαν γίνει ήθελα μια θέση στην οκτάδα, για να ονομάζομαι ολυμπιονίκης, διότι αυτό γράφεται στην Ιστορία.

Ο αέρας του ολυμπιακού μεταλλίου που δεν πήρατε, για ένα δίσκο, σας άφησε πικρή γεύση; Ναι, τα συναισθήματα ήταν ανάμικτα μετά την τελευταία τουφεκιά, διότι είχα ακριβώς το ίδιο σκορ με τον τρίτο, δηλαδή 144 στους 150 δίσκους και ήμουν ένα δίσκο μόνο έξω από το χρυσό που ήταν 145 στους 150. Τώρα που φιλοσόφωσα την όλη κατάσταση, νιώθω νικητής.

Πολλές φορές ο φόβος της επιτυχίας σε κάνει να χάνεις; Ναι, αλλά στο συγκεκριμένο αγώνα δεν είχα φόβο και αυτό φάνηκε διότι ξεκίνησα τον τελικό, χάνοντας δίσκο πρώτος από όλους και κράτησα όλο

το τελικό πάρα πολύ ήρεμα απολαμβάνοντας κάθε βατίρα που έπαιζα.

Γιατί χάσατε; Λόγω στιγμιαίου αποσυντονισμού μου, χάθηκε ο δίσκος που μεταφράστηκε σε κάσιμο του μεταλλίου. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τη στιγμή αυτή.

Πώς θα χαρακίσει μπροστά στην πίεση την ώρα που είσαι στο βατίρα και ξέρεις ότι παίρνοντας τους δυο δίσκους θα πάρεις ένα ολυμπιακό μετάλλιο; Τι δεδομένη στιγμή δεν βάζω αυτές τις σκέψεις στο μυαλό μου, όλα αυτά δουλεύονται στην προπόνηση. Τον αγώνα μου στους Ολυμπιακούς τον έκανα δυο μήνες πριν, δέκα φορές την ημέρα.

Τι εννοείτε; Είχα πάει πριν έξι μήνες στο συγκεκριμένο σκοπευτήριο και είχα γυρίσει βίντεο τα γήπεδα, τις κερκίδες και από τις πολλές φορές που τα έβλεπα, είχε γίνει ένα στο μυαλό μου. Παίζει ρόλο να ξέρεις το χώρο και έβαζα τον εαυτό μου να νικά τον αγώνα εκεί, ίσως γι' αυτό απόλαυσα την κάθε στιγμή.

Από τις νίκες ή από τις ήττες προχωρά ο αθλητής; Από τις ήττες, νοούμενου ότι αναλύσει την αποτυχία διότι έτσι δυναμώνει το αδύνατο του σημείο.

Πώς δημιουργείται ο πρωταθλητής; Με

πάρα πολύ κόπο, επιμονή και υπομονή διότι ζούμε σε μια κοινωνία που δεν μετρά μόνο το ταλέντο. Μπορεί να είσαι πάρα πολύ καλός, να δουλεύεις ευσυνείδητα αλλά κάποιος για δικούς τους λόγους να έρχονται εναντίον σου. Πιστεύω ότι το ταλέντο γεννιέται αλλά ο πρωταθλητής γίνεται. Πολλές φορές βλέπουμε αθλητές να κάνουν μια στιγμή ατυχία και μετά να χάνονται. Για μένα πρωταθλητής είναι αυτός που παραμένει για σειρά χρόνων, δεν επηρεάζεται από τις επιτυχίες του, δεν παίρνουν τα μυαλά του αέρα αλλά ούτε τα παρατά με την πρώτη αποτυχία.

Κάποιοι θεωρούν ότι οι σκοπευτές δεν είναι αθλητές αλλά κυνηγοί. Ίσως οι πιο παλιοί σκοπευτές με τη συμπεριφορά τους να έδιναν αυτή την εντύπωση, διότι δεν μπορούσε να πηγαίνει σε αγώνες και να είναι εμπύρετος, να καπνίζει και να είσαι 120 κιλά... Όμως, τα τελευταία 10-15 χρόνια έχουμε αποδείξει ότι ο αθλητής σκοπευτής κάνει σχεδόν την ίδια προπόνηση με κάθε άλλο αθλητή, πηγαίνει στο γυμναστήριο, στην πισίνα, προσέχει τη διατροφή του.

Γιατί χρειάζεται καλή φυσική κατάσταση

ο σκοπευτής; Διότι όταν για να αγωνιστείς θέλεις δυο μέρες, ξεκινάς από το πρωί, τελειώνεις στις τέσσερις το απόγευμα, το βράδυ θα πρέπει να καταφέρεσαι να κοιμηθείς για να συνεχίσεις το αγώνισμά σου την επομένη μέρα, πρέπει να έχεις καλή φυσική κατάσταση. Ίσως να ήμουν από τους πρώτους που ξεκίνησαν την αθλητική σκοπευτική ζωή στην βοήθεια του πρώτου μου προπονητή, του Ρώσου Ρόμπερτ Μικουλέσκο, ο οποίος με έβαζε να τρέχω, να κολυμπώ. Οι άλλοι σκοπευτές γελούσαν. Όταν ενός χρόνου σκοπευτής πήρα μετάλλιο στους Μεσογειακούς, άρχισαν να αντιλαμβάνονται ότι κάτι άλλο πρέπει να γίνει για να διακριθείς στον παγκόσμιο χώρο.

Το μάτι... είναι το άλφα και το ωμέγα για τον σκοπευτή. Επειδή ο στόχος μας είναι κινητός πρέπει να είσαι ήρεμος και το επόμενο λεπτό πολύ επιθετικός, γιατί σε κλάσματα δευτερολέπτου πρέπει να ριζεις το δίσκο.

Η αρμονία του σώματος με το όπλο πρέπει να είναι η επέκταση του μυαλού; Επέκταση του μυαλού και του χεριού. Αν καταφέρουμε να στοχεύσουμε με το όπλο αυτό που θα δείξουμε με το δεικτικό του χεριού, τότε δεν θα κάνουμε δίσκο.

Πώς το πετυχαίνεις; Με πάρα πολλή προπόνηση, νοερή και πρακτική. Πολλές φορές το βράδυ πριν κοιμηθώ κάνω νοερή προπόνηση.

Πώς γίνεται σκοπευτής; Από πέντε χρονών πήγαινα με τον πατέρα και τον παππού μου κυνήγι. Τι σκοποβολή την ξεκίνησα 22 χρονών. Λόγω έλλειψης κυνηγιού και μεγάλης αγάπης για το όπλο κάποιος φίλος με παρότρυνε να δοκιμάσω το άθλημα και μου άρεσε.

Ποια είναι η μαγεία του αθλήματος; Η σκοποβολή έχει τεράστια γκάμα συναισθημάτων, πρέπει να είσαι ήρεμος από τη μια, να έχεις αντανάκλαστικά από την άλλη, να συναναστρέφεται με κόσμο και συνέχεια να καταφέρνεις να απομονώνεσαι για δέκα λεπτά πριν τον αγώνα. Όλα αυτά με τράβηξαν. Γενικά είμαι άνθρωπος των σπορ. Είχα παίξει καλαθοσφαίριση στην ΑΕΛ, ΑΕΚ Καθηολικής και Άρη, αν και είμαι Απολλωνιάσιος.

Γιατί δεν παίζατε στον Απόλλωνα; Είχαμε πάει μια φορά τέσσερις φίλοι προπονητές στον Απόλλωνα, έδωσαν στους τρεις παπούτσια και εμένα μου είπαν ότι θα δώσουν τον άλλο μήνα. Όταν ήλθε ο επόμενος μήνας, μου είπαν ότι δεν είχαν το κονδύλι. Έφυγα και πήγα στους αντιπάλους.

Να πούμε, λοιπόν, ότι από μικρός νιώσατε την... άνιση μεταχείριση στον αθλητισμό; Δεν μπορώ να πω άνιση μεταχείριση, όμως ίσως αυτό να με έκανε να πεισ-

Μου αρέσει να πρωταγωνιστώ

Ποιος είναι ο κόσμος του Αντώνη Νικολαΐδη εκτός των γηπέδων; Είμαι ενταγμένος στο σκάδι Επαγγελματικής Αποκατάστασης του ΚΟΑ από το 1991, συμβόλαιο το οποίο έχω τιμήσει, δούλευα για ό,τι καλύτερο. Είμαι φανατικός κυνηγός. Παρακολουθώ ποδόσφαιρο την ομάδα μου τον Απόλλωνα και από εκεί και πέρα κάνω μια φυσιολογική ζωή ενός οικογενειάρχη με δυο παιδιά.

Γεννηθήκατε στο Λονδίνο... και εννέα χρονών ήλθαμε οικογενειακά στην Κύπρο. Προηγουμένως είχαμε ζήσει μερικά χρόνια στην Ισπανία, μια που η μητέρα μου είναι Ισπανίδα. Το 1976 εγκαταστάθηκαμε στην Κύπρο.

Πώς ήταν η παιδική ηλικία; Είμαστε μια ευτυχισμένη οικογένεια, έχω ένα μικρότερο αδελφό τον Θεόδωρο, κυνηγός και αυτός.

Τι θέλατε να γίνετε μεγαλώνοντας; Στην αρχή ήθελα να γίνω πιλότος, δεν είχα την παρότρυνση από το σπίτι, μετά ήθελα να ασχοληθώ με ναυτιλιακά, επειδή όμως μπήκα γρήγορα στη σκοποβολή, κέρδισα μετάλλιο σχετικά νωρίς, μου δόθηκε η ευκαιρία με τον σχεδιασμό της Επαγγελματικής Αποκατάστασης του ΚΟΑ να αφοσιωθώ στη σκοποβολή.

Τι σας δίδαξε ο πρωταθλητισμός; Για μένα ο πρωταθλητισμός είναι ένα μακροχρόνιο πανεπιστήμιο που σε κάνει να ξεχωρίζεις τους καλούς από τους κακούς ανθρώπους, τους ελκρινείς από τους διπλοπρόσωπους. Σε κάνει να θωρακίζεσαι πίσω από τον εαυτό σου, να πολεμάς και να αποδεικνύεις την αξία σου πάνω στο βατίρα. Όταν είσαι ψηλά πολλοί είναι οι φίλοι σου, όταν καταβεις λίγο από την κορυφή βρίσκεσαι μετέωρος και μόνος.

Ο αθλητισμός; Ο αθλητισμός είναι ό,τι καλύτερο.

Γιατί πρέπει να παλεύετε συνεχώς να ξεπερνάτε τα όριά σας; Αυτό με κρατά σε εγρήγορση και είναι θέμα χαρακτήρα. Σε οποιονδήποτε πόστο και αν είμαι θέλω να προχωρώ πιο πάνω. Μου αρέσει να πρωταγωνιστώ και να φέρνω εις πέρας το έργο που μου δίνεται.

Με το μυαλό ή τη ψυχική ξεπερνιούνται τα εμπόδια; Και με τα δυο, η ψυχική σου δίνει τη δύναμη να συνεχίσεις αλλά θέλεις το μυαλό για να ελέγξεις τα συναισθήματα. Το εσωτερικό ταξίδι αυτογνωσίας οδηγεί στον πρωταθλητισμό και την επιτυχία.

Επόμενος στόχος; Προς το παρόν δεν υπάρχουν αθλητικοί στόχοι, θα ήθελα να προσφέρω όσα ξέρω σε νεαρούς σκοπευτές για να συνεχίσουν την παράδοση της σκοποβολής και να κάνουν κάτι καλύτερο.

Με τη σύζυγό του και τα παιδιά τους.

Θα προσπαθήσω να βοηθήσω τους νεαρότερους σκοπευτές

> «Κλήθηκα να επιλέξω ανάμεσα στην τεχνική ενός προπονητή και του τίποτα. Επέλεξα το τίποτα»

Είναι ακριβό σπορ η σκοποβολή; Ναι, το όπλο, τα ειδικά γυαλιά, τα ακουστικά, τα αγοράζεις μια φορά αλλά το πρόβλημα είναι τα φυσίγγια και οι δίσκοι.

Οι ομοσπονδίες στηρίζουν τους αθλητές; Οι ομοσπονδίες στηρίζουν στο βαθμό που μπορούν. Οι αθλητές που μπήκαν σε ομάδες προεθνικές ή εθνικές στηρίζονται αρκετά καλά για τις προπονήσεις τους.

Υπάρχουν συμφέροντα και σκοπιμότητες μέσα στις ομοσπονδίες και οργανώσεις για τα όπλα και τα φυσίγγια που χρησιμοποιούνται; Δυο - τρεις είναι οι καλές μάρκες για όπλα, από εκεί και πέρα ο καθένας διαλέγει το όπλο που του ταιριάζει. Εγώ έχω συμβόλαιο με συγκεκριμένη μάρκα εδώ και αρκετά χρόνια.

Λέγεται ότι κάποια εποχή πολεμηθήκατε από ένα προπονητή διότι κρατούσατε όπλα άλλης μάρκας από αυτήν που έχει η Εθνική. Αληθεύει; Ο συγκεκριμένος προπονητής ήθελε να ακολουθήσω τη δική του τεχνική, προσπάθησα αλλά δεν τα κατάφερα και με έβαλε να επιλέξω μεταξύ της τεχνικής του και του τίποτα. Επέλεξα το τίποτα, σταματώντας για ενάμιση χρόνο, όσο ήταν προπονητής, να προπονούμουν με την

Εθνική. Για μένα ο προπονητής πρέπει να προσαρμόζεται στον κάθε σκοπευτή.

Ποια προβλήματα αντιμετωπίζει το άθλημα στην Κύπρο; Αν η Πολιτεία βοηθήσει οικονομικά την ομοσπονδία μας, θα μπορούσε να κάνει καλύτερο προγραμματισμό για την επόμενη Ολυμπιάδα.

Λάβατε μέρος σε τέσσερις Ολυμπιάδες. Ναι, έντονα μέσα στο μυαλό μου αν εξαιρέσουμε την Κίνα λόγω της μεγάλης επιτυχίας, είναι η πρώτη μου Ολυμπιάδα το '92 στη Βαρκελώνη. Ήμουν μόλις δυο χρονών αθλητής όταν κατάφερα να προκριθώ στην Ολυμπιάδα. Έζησα την κάθε στιγμή. Την Ολυμπιάδα της Ελλάδας δεν ήθελα να τη χάσω, άσχετα αν μέχρι και την τελευταία μέρα φύτευαν δεντράκια και έφτιαχναν τα σπιτάκια. Ήταν όμως όλα τέλεια στο τέλος.

Ποια ήταν πιο καλή; Η Ολυμπιάδα της Αθήνας ή του Πεκίνου; Λέει μια παροιμία ότι αν δεν φημίσεις το σπίτι σου θα πέσει να σε πλάκώσει. Στην Κίνα είναι εκατομμύρια, κάθε αθλητής είχε πέντε εθελοντές δίπλα του, όπου πήγαινες

την Οργάνωση Πάφου, ενώ μένει και προπονητής στη Λεμεσό.

Έχετε και οι τρεις κοινή ομάδα τον Απόλλωνα. Ναι, αυτό το έχουμε δηλώσει. Ας ελπίσουμε ότι θα πάει καλά και ο Απόλλωνας στο φετινό πρωτάθλημα.

Γιατί αποφασίσατε τα καταθέσετε τα όπλα, μια που δεν είναι ένα άθλημα με όριο ηλικίας; Αν ο στόχος σου είναι να πρωταγωνιστείς στο άθλημα σου, δεν μπορείς να το κάνεις από μια ηλικία και πάνω.

Ο στόχος του ολυμπιακού μεταλλίου στην πόλη που γεννηθήκατε, το Λονδίνο; Θα είμαι 44 χρονών και θα αρχίσει να αλλοιώνεται η φυσική μου κατάσταση, τα αντανάκλαστικά, τα μάτια. Θέλω να φύγω πριν να φθαρώ. Σου μιλά και ένα κομμάτι του εαυτού μου αντιδρά. Κατά πάσα πιθανότητα είναι οριστική η απόφασή μου. Θα προσπαθήσω με την πείρα μου να βοηθήσω νεαρότερους σκοπευτές να πετύχουν κάτι.

Θα ασχοληθείτε με την προπονητική; Αυτό δεν ξέρω ακόμα, έχω κάποιες προτάσεις από άλλες χώρες, αλλά ακόμα δεν αποφάσισα. Ανήκω στο Σχέδιο Αποκατάστασης του ΚΟΑ και δεν ξέρω αν θα θέλουν τη βοήθειά μου να τους προσφέ-

ρω από άλλο πόστο.

Προποείτε τα παιδιά σας, το 15χρονο Νικόλα και τον 11χρονο Στέφανο; Ναι, αλλά δεν είναι εύκολο ο πατέρας να προπονήσει τα παιδιά του. Έχουν και τα παιδιά το βρόδο ότι πρέπει να αποδείξουν ότι είναι καλοί σκοπευτές.

Μήπως υποσυνείδητα να θέλετε το ολυμπιακό μετάλλιο να αποκτηθεί από τα παιδιά σας; Μακάρι. Αν δεν σκέφτεσαι μεγάλο δεν μπορείς να κάνεις τίποτα μεγάλο. Ο Στέφανος έδειξε περισσότερο ενδιαφέρον μέχρι στιγμής, αλλά θα φανεί πόση όρεξη θα έχει στο μέλλον για να φτάσει σε ψηλό επίπεδο.

Τι συμβουλή τους δίνετε; Να κρατήσουν χαμηλούς τόνους, να δουλεύουν και να παλεύουν ανεξαρτήτως αν νιώθουν ότι αδικούνται, διότι κανένας ποτέ δεν έχει 100% δίκαιο. Πρέπει να είσαι ήπιος και να προσπαθήσεις με το όπλο σου στο βατίρα να αποδεικνύεις αυτό που είσαι διότι στο τέλος της ημέρας θα δικαιωθείς.

Ενδιαφέρονται οι νέοι για σκόπευση; Ναι, προπονώ κάποια παιδιά εδώ και δυο χρόνια, ένα αθλητή κατάφερα να τον βάλω στην εθνική σκοποβολής και πήγε πάρα πολύ καλά στους παευρωπαϊκούς.